EMPFEHLUNGEN FÜR DEN UMGANG MIT FLÜCHTLINGSKINDERN

1. Sich nicht alleine und ausgegrenzt fühlen
Es ist äußerst wichtig, auf ein Kind zu achten, das seine Heimat verlassen musste, damit es sich nicht verloren und alleine fühlt. Dies gilt insbesondere für Situationen mit Kindern, welche die Sprache nicht beherrschen. In solchen Fällen sollten Erwachsene dem Kind sofort erklären, wie es seine Grundbedürfnisse mitteilen kann: trinken, essen, Toilette besuchen.

2. Keine Befragung über den Krieg
Zur gleichen Zeit, machen Sie aus einem Kind keinen „Exponat für Erforschung". Obsessive Befragung über den Krieg, Betonung des besonderen Status eines Anfängers können psychologische Traumata verursachen. Besonders schmerzhafte Themen für das Kind sollte man alleine mit einem Psychologen besprechen, nicht vor einer großen Gruppe von Menschen.

3. Eigene Erfahrungen teilen
Es ist sehr hilfreich für ein Kind zu fühlen, dass andere auch Erfahrungen mit der Neuansiedlung haben. Und selbst wenn niemand im neuen Umfeld ein Flüchtling war, wird sicherlich jemand eine Geschichte haben, in der man in eine neue Stadt zu zieht, in eine neue Schule geht oder sogar Großeltern in einer ungewohnten Gegend besucht. Erwachsene können auch ihre Geschichten teilen. Es ist wichtig, sich auf ihre eigenen Emotionen und Ängste zu konzentrieren.

4. Gewöhnliche Rituale und Lieblingssachen haben
Erwachsene sollten die Rituale, Gewohnheiten und Gegenstände der Kinder, an die sie gewöhnt sind, bewahren. Wenn das Kind zum Frühstück unter seiner Lieblingskarikatur gewöhnt ist - lohnt es sich, eine solche Gelegenheit unter neuen Bedingungen zu finden. Ebenfalls können sie ein Lieblings-Notizbuch, Stift, Spielzeug haben, welches Sie in der Nähe halten sollten. Das sind eigenartige Stützpunkte für einen kleinen Umsiedler.

5. Psychologische Stabilität der Eltern
Kinder sind vom emotionalen Zustand ihrer Eltern sehr abhängig. Daher spielt die psychologische Stabilität der Eltern eine entsprechende Rolle in der gesunden Bildung des Kindes an einem neuen Ort. Und die Empfehlung für Lehrer wäre dann, die Eltern so weit wie möglich zu unterstützen und zu ermutigen, über mögliche Schwierigkeiten im Bildungsprozess sanft zu melden und die Erfolge des Kindes zu beachten.

Olena Shershnova

Ukrainische Psychologin, PhD, TV-Expertin

Übersetzung: Anna Seleznova

РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО АДАПТАЦІЇ ДИТИНИ-БІЖЕНЦЯ ЗА КОРДОНОМ

1. Приділяти достатньо уваги
Надзвичайно важливо приділяти дитині, яка вимушена була залишити свою Батьківщину, достатньо уваги. Аби вона не відчувала себе загубленою та самотньою. Особливо це стосується ситуацій з дітками, які не знають мови. В таких випадках дорослим одразу треба пояснити дитині, як саме вона може повідомити про свої основні потреби: пити, їсти, відвідати туалет.

2. Не запитуйте про війну
В той же час не варто робити з дитини «експонат для вивчення». Нав'язливе розпитування про війну, підкреслення особливого статусу новачка може нанести психологічну травму. Обговорювати особливо болючі для дитини теми треба наодинці з психологом, а не перед великою групою людей.

3. Поділіться власним досвідом
Дуже корисно, аби дитина відчула, що у інших теж був досвід переселення. І навіть якщо ніхто в новому колективі не був біженцем, то напевно в когось знайдеться історія про переїзд до нового міста, перехід до нової школи або хоч би відвідування бабусі та дідуся в незнайомій місцевості. Дорослі також можуть ділитися своїми історіями. Важливо робити акцент на емоціях та страхах, які вони переживали.

4. Звастосовуйте звичні ритуали та улюблені предмети
Дорослим необхідно максимально зберегти для дитини ритуали, звички, предмети до яких вона звикла. Якщо малюк звик снідати під улюблений мультик – варто знайти таку можливість і в нових умовах. Або якщо в нього є улюблений зошит, ручка, іграшка – важливо тримати їх поблизу. Це будуть своєрідні точки опори для маленького переселенця.

5. Психологічна стабільність батьків
Діти дуже залежні від емоційного стану своїх батьків. Тож ключовий момент у здоровому становленні дитини на новому місці – психологічна стабільність батьків. І рекомендація для педагогів – максимально підтримувати та підбадьорювати батьків, м'яко повідомляти про можливі складнощі у навчальному процесі, обов'язково відзначати успіхи дитини

Олена Шершньова
Український психолог, PhD, телевізійний експерт